

Bábel tornya

Az özönvíz elsöpörte az erkölcsi romlottságot a földről. Benépesítésére Isten csak egy családot őrzött meg, és ez Noé házanépe volt. Isten így szólt Noéhoz: "[...] téged láttalak igaznak előttem ebben a nemzedékben" (1Móz 7:1). De Noé három fia között csakhamar megmutatkozott az a nagy különbség, ami az özönvíz előtti világban látható volt. Az emberiség ősatyáiban - Sém, Khám és Jáfetben - már felismerhető volt utódaik jelleme. {PP 117.1}

Noé Istentől ihletve megjövendölte az emberiség e három atyjától származó három nagy faj történelmét. Khám leszármazottait inkább a fiún, mint az atyán keresztül követve nyomon kijelentette: "Átkozott Kánaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt" (1Móz 9:25). Khám erkölcstelen dolgot művelt, ami azt tanúsította, hogy a gyermeki tisztelet már rég kihalt lelkéből és leleplezte kegyetlen és becstelen jellemét. Ezek a bűnös jellemvonások átöröklődtek Kánaánba és utódaiba, akik folytonos vétkezésükkel magukra vonták Isten ítéletét. {PP 117.2}

Másrésről Sém és Jáfet atyjuk iránt és így Isten törvényei iránti tisztelete is a boldogabb jövő ígését hordozta magában. E fiúkról így szólt Noé: "Áldott az Úr, Sémnek Istene, néki légyen szolgája Kánaán! Terjessze ki Isten Jáfetet, lakozzék Sémnek sátraiban; légyen néki szolgája a Kánaán!" (1Móz 9:26-27). Sém családjából származott a választott nép, amellyel Isten szövetségre lépett; és tőle származott a megígért Megváltó. Sém Istene Jahve volt. Sémről ivadéka között volt Ábrahám és Izrael népe. Rajtuk keresztül jött el Krisztus. "Boldog nép az, amelynek az Úr az ő Istene" (Zsolt 144:15). Jáfet pedig "[...] lakozék Sémnek sátraiban" (1Móz 9:27). Az evangélium áldásaiban Jáfet utódai különösképpen részesültek. {PP 117.3}

Kánaán ivadéka a legromlottabb pogányságba süllyedtek. Bár a prófétikus átok rabszolgaságra ítélte őket, századokig nem sújtott le rájuk a végzet. Isten eltűrte istentelenségüket és romlottságukat, mígnem átlépték türelmének határát. Akkor elvesztették önállóságukat, így Sém és Jáfet leszármazottainak rabszolgáivá lettek. {PP 118.1}

Noé prófétálása nem volt a harag vagy a kedvező ígélet önkényes meghirdetése. Nem is határozta meg fiai jellemét és sorsát, de megmutatta, mi lesz a következménye annak az életútnak, amit külön-külön választottak, és a jellemnek, amit kialakítottak. Isten az ő nézetét róluk és utódaikról saját jellemük és életvitelük alapján fejezte ki. A gyermekek általában öröklik szüleik természetét és hajlamait, és követik példájukat. Tehát a szülők bűneibe nemzedékről nemzedékre a gyermekek is beleesnek. Így Khám gonoszága és tiszteletlensége megismétlődött utódaiban, sok nemzedéken át átkot hozva rájuk. "[...] egy bűnös sok jót vesz el" (Préd 9:20). {PP 118.2}

Másrésről milyen gazdag jutalmat kapott Sém atyja iránti tiszteletéért, és milyen sok szent és jeles ember jelenik meg ivadéka között! "Jól tudja az Úr a feddhetetlenek napjait", "[...] és az ő magzatja áldott" (Zsolt 37:18. 26). "[...] megtudjad, hogy az Úr, a te Istened, ő az Isten, a hívséges Isten, aki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezerízígen azok iránt, akik őt szeretik, és az ő parancsolatait megtartják" (5Móz 7:9). {PP 118.3}

Noé ivadéka még egy ideig ott laktak a hegyek között, ahol a bárka megállapodott. Ahogy szaporodtak, a hitehagyás csakhamar megosztotta őket. Azokat, akik el akarták felejteni Teremtőjüket, és le akarták rázni törvényének korlátait, állandóan bosszantotta istenfélő társaik tanítása és példája, s idővel elhatározták, hogy különválnak Isten tisztelőitől. Elvándoroltak Sineár síkságára, az Eufrátesz folyó partjára. Vonzotta őket a hely szép fekvése és talajának termékenysége. Úgy döntöttek, hogy letelepednek e síkságon. {PP 118.4}

Elhatározták, hogy várost építenek és benne egy olyan elképesztően magas tornyot, amelynek csodájára fog járni a világ. Ezzel a vállalkozással akarták elejét venni annak, hogy az emberek mindenfelé szétszóródjanak, és településeket alkossanak. Isten azt parancsolta az embereknek, hogy szóródjanak szét az egész földön, töltsék be azt és vegyék birtokba. De ezek a Bábel-építők elhatározták, hogy közösségüket együtt tartják, és olyan államot alapítanak, amely végül betölti az egész földet. Így városuk egy egyetemes birodalom fővárosává lesz; dicsőségével pedig kivívja a világ csodálatát, hódolatát, és alapítóikat híressé teszi. Azt akarták, hogy az az égig érő pompás torony emléket állítson építőik hatalmának és bölcsességének,

megörökítve hírnevüket a későbbi generációkig. {PP 118.5}

Sineár pusztájának lakói nem hittek Isten szövetségében - abban, hogy nem bocsát többé özönvizet a földre. Sokan közülük Isten létezését és az özönvizet természetes okoknak tulajdonították. Mások hittek egy felsőbbrendű lényben, aki elpusztította az özönvíz előtti világot, de fellázadtak ellene, akárcsak Kain. Egyik céljuk a torony építésével az volt, hogy biztosítsák magukat egy újabb özönvíz esetére. A veszély minden lehetőségét elkerülik - gondolták -, ha sokkal magasabba építik a tornyot, mint ahova az özönvíz elért. És azt remélték, hogy ha a felhők fölé tudnak emelkedni, kideríthetik az özönvíz okát. Az egész vállalkozásnak az volt a célja, hogy még önhittebbé tegye a tervezőket, elterelje az eljövendő nemzedékek figyelmét Istenről, és bálványimádókká tegye őket. {PP 119.1}

Amikor a torony félig-meddig elkészült, egy részét lakásként foglalták el az építők; más részét ragyogóan berendezve és feldíszítve lakosztályként bálványaiknak szentelték. Az emberek örvendeztek az eredménynek, és dicsőítették az ezüst és arany isteneket, szembeszállva a menny és föld Urával. De az addig oly sikeresen haladó munka hirtelen megakadt. Isten angyalokat küldött az építők szándékainak megghiúsítására. A torony már jó magas volt, és a fent dolgozó munkások nem tudtak közvetlenül érintkezni azokkal, akik az alapszintnél voltak. Ezért egyes emberek különböző helyekre álltak, hogy fogadják és továbbítsák az alattuk lévőnek az anyagrendeléseket és a munkát érintő egyéb utasításokat. Amíg az üzenetek egyiktől a másikig eljutottak, nyelvük összezavarodott, és olyan anyagokat kértek, amelyekre nem volt szükség, és az utasításoknak gyakran az ellenkezőjét adták tovább. Zűrzavar és rémület támadt. Az építők nem tudtak már együttműködni. Képtelenek voltak megmagyarázni az egymás közti különös félreértéseket. Dühösen és csalódottan egymást hibáztatták. Szövetségük veszekedéssel és vérontással végződött. Villámok cikáztak Isten haragjának jeleként, leszakították és a földre vetették a torony felső részét, éreztetve az emberekkel azt, hogy van Isten, aki uralkodik a mennyben. {PP 119.2}

Addig az emberek egy nyelven beszéltek; most pedig külön-külön csoportokat alkottak, aszerint, ahogy megértették egymás nyelvét. Egyesek elmentek az egyik úton, mások pedig a másikon. "És elszéleszté őket onnan az Úr az egész földnek színére" (1Móz 11:8). Ez a szétszóródás volt a föld benépesítésének eszköze. Így valósult meg az Úr szándéka. Az eszköz pontosan az volt, amivel az emberek ezt a szándékot meg akarták akadályozni. {PP 120.1}

De micsoda kárára azoknak, akik szembeszálltak Istennel! Isten azt akarta, hogy az emberek szétszéledve nemzeteket alapítsanak a föld különböző részein, és magukkal vigyék akaratának ismeretét, hogy az igazság fénye tisztán ragyogjon az egymást követő nemzedékekre. Noé, az igazság hűséges prédikátora az özönvíz után még háromszázötven évig élt, Sém pedig ötszáz évig. Ivadékaiknak tehát alkalmuk volt megismerni Isten kívánalmait, és azt, hogy miként bánt atyáikkal. De az utódok nem akarták meghallani ezeket a kellemetlen igazságokat. Nem vágyakoztak istenismeretre; és a nyelvek összezavarodásával jórészt el voltak vágva azoktól, akik felvilágosíthatták volna őket. {PP 120.2}

Bábel építői lázongtak Isten ellen. Ahelyett, hogy hálásan gondoltak volna Ádám iránti irgalmára, és a Noéval kötött könyörülő szövetségére: felpanaszolták szigorát - hogy kiúzta az első emberpárt az Édenből, és, hogy elpusztította özönvízzel a világot. De amíg Isten ellen zúgolódtak, mondván, hogy zsarnok és szigorú, elfogadták a legkegyetlenebb zsarnokok uralmát. Sátán semmibe akarta vetetni azokat az áldozatokat, amelyek előre vetítették Krisztus halálát, és amint az emberek gondolkozása elhomályosult a bálványimádás miatt, rávette őket ezeknek az áldozatoknak a meghamisítására, és arra, hogy áldozzák fel saját gyermekeiket isteneik oltárain. Mivel az emberek elfordultak Istentől, a mennyei tulajdonságokat - méltányosságot, erkölcsi tisztaságot és szeretetet - kiszorította a zsarnokság, erőszak és kegyetlenség. {PP 120.3}

A bábeli emberek elhatározták, hogy olyan kormányzatot hoznak létre, amely független lesz Istentől. Egyesek közöttük félték az Urat, de megtévesztették őket az istentelenek állításai, és bevonták őket terveikbe. Az Úr ezekért a hűségesekért késleltette büntetését, és időt adott az embereknek valódi jellemük megmutatására. Eközben Isten fiai igyekeztek őket eltéríteni szándékuktól; de ők teljesen egyek voltak istenkísértő vállalkozásukban. Ha akadálytalanul végrehajthatták volna azt, erkölcsileg megrontották volna a még gyermekkorát élő világot. Szövetkezésük lázadásra épült, önfelmagasztalás céljából alapított birodalomra, amelyben nem volt helye Isten uralmának és tiszteletének. E szövetség fennmaradása esetén egy erős

hatalom elűzte volna az igazságot a földről - békéjével, boldogságával és biztonságával együtt. Isten törvényét, amely "[...] szent és igaz és jó" (Róm 7:12), az emberek megpróbálták önző és kegyetlen szívük szándékának megfelelő törvényekkel helyettesíteni. {PP 123.1}

Akik félték az Urat, hozzá kiáltottak, hogy lépjen közbe. "Az Úr pedig leszáll, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építenek vala az emberek fiai" (1Móz 11:5). A világ iránti irgalmában Isten megghiúsította a torony építőinek szándékát, és ledöntötte vakmerőségük emlékművét. Az irgalmas Isten összehavarta beszédüket, így szabva határt lázadó szándékuknak. Isten sokáig tűri az emberek romlottságát, és bőséges alkalmat ad a megtérésre; de ügyel az igazságos és szent törvényével szembezálló ravaszkodásaikra. Időnként a kormánypálcát tartó láthatatlan kéz megfékezi a gonosztságot. Félreérthetetlenül nyilvánvaló, hogy a világegyetem Teremtője, akinek bölcsessége, szeretete és igazsága végtelen, a menny és föld legfőbb Ura, és senki sem dacolhat büntetlenül hatalmával. {PP 123.2}

Bábel építőinek ármánykodásai szégyenteljes kudarccal végződtek. Önhittségük emlékműve oktalanságuk emlékműve lett. Az emberek mégis állandóan ugyanazt az utat járják, saját magukban bízva, és elutasítva Isten törvényét. Ezt az elvet akarta Sátán alkalmazni a mennyben; ez az elv irányította Kaint is áldozata bemutatásában. {PP 123.3}

Korunkban is vannak toronyépítők; hitetlenek, akik a tudomány feltételes következtetéseiből felépítik saját elméleteiket, és elutasítják Isten kinyilatkoztatott szavát. Merészelik elmarasztalni Isten erkölcsi kormányzatát; semmibe veszik törvényét, és büszkélkednek az emberi tudással. És "mivelhogy hamar a szentencia nem végeztetik el a gonosztságnak cselekedőjén, egészen arra van az emberek fiainak szíve ő bennök, hogy gonoszts cselekedjenek" (Préd 8:11). {PP 123.4}

A kereszténynek tartott világban sokan elfordulnak a Biblia világos tanításaitól; emberi spekulációkból és tetszetős mesékből szerkesztenek hitvallást, és rámutatnak saját tornyukra mint a mennybe vezető útra. Az emberek csodálattal csüggnek az ékesszóló ajkakon, amelyek azt tanítják, hogy a törvényszegő nem hal meg, és az üdvösség megszerezhető az Isten törvénye iránti engedelmesség nélkül. Krisztus állítólagos követői egységre jutnának, ha elfogadnák Isten normáját; de ameddig az emberi bölcsességet Isten Szent Igéje fölé emelik, addig megoszlások és széthúzások lesznek. Az egymástól eltérő hitvallások és szekták zűrzavarát megfelelően ábrázolja a "Babilon" szó, amely prófécia (Jel 14:8; 18:2) az utolsó napok világot szerető egyházaira vonatkozik. {PP 124.1}

Sokan gazdagság és hatalom szerzésével igyekeznek mennyet csinálni maguknak. "[...] gonosztságot szólnak; elnyomásról beszélnek fennhéjázással" (Zsolt 73:8), lábbal tiporva az emberi jogokat, és semmibe véve Isten tekintélyét. Lehet a kevélynek egy ideig nagy hatalma, és sikeres minden vállalkozása; de a végén csalódni fog és szerencsétlen lesz. {PP 124.2}

A megvizsgálás ideje a küszöbön van. A Magasságos leszáll, hogy meglássa azt, amit az emberek fiai építettek. Meg fog mutatkozni mindene fölötti hatalma; az emberi büszkeség műveit pedig porba veti. "Az égből letekint az Úr, látja az emberek minden fiát. Székhelyéről lenéz a föld minden lakosára." "Az Úr elforgatja a nemzetek tanácsát, megghiúsítja a népek gondolatait. Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről-nemzedékre" (Zsolt 33:13-14.10-11). {PP 124.3}